

Sygn. akt III K 45/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie III Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący **Sędzia Sądu Rejonowego Bernard Domaradzki**

przy udziale Protokolanta - A. M. (1)

przy udziale prokuratora Jacka Lipińskiego, E. M., G. G., A. Ś.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia, 20 maja, 16 czerwca, 7 lipca, 11 sierpnia, 14 października, 29 listopada, 29 grudnia 2016 r.

sprawy **A. M. (2) z domu W.**, urodzonej w dniu (...) w L., córki H. i K. z d. K.,

oskarżonego o to, że: w grudniu 2013 roku daty bliżej nieustalonej jednak nie wcześniej niż dnia 16 grudnia 2013 roku w L. w Sądzie Okręgowym I Wydział Cywilny przedłożyła w celu użycia za autentyczne podrobione faktury VAT nr (...) z dnia 21 lutego 2013 roku 25/P/13 z dnia 1 marca 2013 roku dotyczące sprzedaży tuczników firmie (...). zo.o. z/s w W. jako dowód w toczącym się postępowaniu o sygn.. akt I C 112/13, **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk**

I. **A. M. (3)** uniewinnia od dokonania zarzucanego jej czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. określa, że koszty sądowe w postaci wydatków ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 45/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2012 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) dokonał zajęcia w gospodarstwie rolnym dłużnika M. M. 640 sztuk prosiąt. M. M. oświadczył komornikowi, że stado świń stanowi własność byłej żony A. M. (3).

(protokół k. 51 akt Km 1007/12)

Pismem własnoręcznym datowanym na dzień 15 stycznia 2013 roku A. M. (3) wezwała D. M. (1) do zwolnienia stada prosiąt zajętego przez komornika sądowego do sprawy KM 1007/12.

(pismo k. 294)

Pozwem datowanym na dzień 24 stycznia 2013 roku powódka A. M. (3) drogą pocztową złożyła w dniu 28 stycznia 2013 roku pozew przeciwko Przedsiębiorstwu (...). zo.o. w B., (...) S.A. w G., D. M. (1) o zwolnienie od egzekucji z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia.

W pozwie wniosła o zwolnienie od egzekucji 640 sztuk prosiąt pod numerem stada PL (...) -001, oznakowanych numerem DK (...) ponownie zajętych w L. na nieruchomości rolnej należącej formalnie do dłużnika M. M. przez komornika Sądu Rejonowego w (...) A. W. w dniu 20 grudnia 2012 r. w sprawach o sygn. akt Km 1077/10, Km 745/12. Km 1007/12. Do pozwu dołączyła kopię faktury VAT nr (...) z dnia 1 grudnia 2012 wystawionej przez (...). zo.o. w W.

(w imieniu spółki podpisał ją S. T.) jako zbywcę 646 prosiaków, które A. M. (3) miała nabyć za cenę 204.265, 20 zł., kopię dowodu wpłaty KP nr (...) z dnia 1 grudnia 2012 roku na rzecz (...). zo.o. w W. 204.265, 20 zł.

(pozew k. 42, faktura k. 6,44 KP k. 6)

Faktura VAT nr (...), dowód wpłaty KP nr (...) zostały podrobione i poświadczaly nieprawdę, albowiem odnosiły się do zdarzeń, które nie zaistniały, jako że spółka nie prowadziła wówczas działalności. S. T. nie pracował w (...). zo.o. w W.. A. M. (3) nie wypełniła w/w faktury i dowodu wpłaty KP

(zeznania A. P. k. 187-188,194-195 zeznania S. T. k. 25, zeznania S. T. k. 26, zeznania D. M. k. 38-39 wakt sądowych, J. Ł. k. 67 akt sądowych, opinia biegłego k. 79-119)

W dniu 5 lutego 2013 roku A. M. (3) własnoręcznym pismem poinformowała komornika, że złożyła pozew o zwolnienie spod egzekucji.

(pismo k. 83 akt Km 1007/12)

W piśmie nadanym pocztą opatrzonym podpisem A. M. (3), które wpłynęło w dniu 12 lutego 2013 roku do Sądu Okręgowego w (...) A. M. (3) wniosła o zwolnienie od kosztów w postaci opłaty od pozwu. W dniu 28 marca 2013 roku w Sądzie Okręgowym w (...) osobiście został złożony wniosek własnoręczny A. M. (3) o zabezpieczenie zajętych świń, ponieważ komornik wyznaczył licytację zajętych świń.

(pismo k. 273, 272)

W dniu 2 kwietnia 2013 roku A. M. (3) własnoręcznym pismem poinformowała komornika, że o wydaniu przez Sąd Okręgowy w (...) postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia.

(pismo k. 102)

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2013 roku w sprawie z w/w pozwu (...) Sąd Okręgowy udzielił A. M. (3) zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowań egzekucyjnych komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)w części dot. egzekucji z ruchomości 640 sztuk prosiąt.

(postanowienie k. 45-47)

W dniu 3 października 2013, tj. wyznaczonej rozprawy w sprawie z powództwa A. M. (3), złożono do Sądu Okręgowego w (...) pismo procesowe wraz wnioskiem o odroczenie rozprawy sporządzone przez adwokata D. M. (3). D. M. (3) dołączył pełnomocnictwo udzielone przez A. M. (3) datowane na dzień 2 października 2013 roku.

(pismo k. 279, pełnomocnictwo k. 280)

Postanowieniem z dnia 3 października 2013 roku Sąd Okręgowy w (...) uchylił postanowienie z dnia 2 kwietnia 2013 roku.

(postanowienie k. 58)

Pismem datowanym na dzień 16 grudnia 2013 roku adwokat D. M. (3) zmienił żądanie pozwu w ten sposób, iż w miejsce pierwotnego żądania wniosł o zwolnienie od egzekucji sumy pieniężnej w kwocie 205.000 złotych znajdującej się w posiadaniu powódki A. M. (3), a uzyskanej w zamian za sprzedaż zajętych prosiąt waga ok. 35 kg w ilości 640 sztuk, zgłoszone do systemu (...) w (...) Biuro Powiatowe w L. przez A. M. (3) pod numerem stada PL (...) -001, oznakowanych numerem DK (...), ponownie zajętych w L. na nieruchomości rolnej należącej formalnie do dłużnika M. M. przez komornika Sądu Rejonowego w (...) A. W. w dniu 20 grudnia 2012 r. w sprawach o sygn.. akt (...) i wniosł między innymi o dopuszczenie dowodu z faktury dokumentującej sprzedaż świń w lutym 2012 roku. Do pozwu

adwokat D. M. (3) dołączył dokumenty w kopii, które zgodnie z treścią pieczęci poświadczyl za zgodność z oryginałem w dniu 16 grudnia 2013 roku:

- kopie faktur VAT

1) nr 33/P/13 wystawionych jak wynikało z treści faktury i podpisu wystawcy przez rolnika ryczałtowego A. M. (3) w dniu 1 marca 2013 roku z tytułu zbycia na rzecz (...). zo.o. w W. tuczników PL (...) -001, numer kolczyka DK (...), za kwotę 112.341,55 zł, jako osoba działająca w imieniu nabywcy wskazany został S. T.

1) nr 23/P/13 wystawionych jak wynikało z treści faktury i podpisu wystawcy przez rolnika ryczałtowego A. M. (3) w dniu 21 lutego 2013 roku z tytułu zbycia na rzecz (...). zo.o. w W. tuczników PL (...) -001, numer kolczyka DK (...), za kwotę 109.992 zł, jako osoba działająca w imieniu nabywcy wskazany został S. T.

2) nr 25/P/13 wystawionych jak wynikało z treści faktury i podpisu wystawcy przez rolnika ryczałtowego A. M. (3) w dniu 25 lutego 2013 roku z tytułu zbycia na rzecz (...). zo.o. w W. tuczników PL (...) -001, numer kolczyka DK (...), za kwotę 106.818,17 zł, jako osoba działająca w imieniu nabywcy wskazany został S. T.

3) nr 34/P/13 wystawionych jak wynikało z treści faktury i podpisu wystawcy przez rolnika ryczałtowego A. M. (3) w dniu 1 marca 2013 roku, z tytułu zbycia na rzecz (...). zo.o. w W. tuczników PL (...) -001, numer kolczyka DK (...), 60.446,45 zł jako osoba działająca w imieniu nabywcy wskazany został S. T..

- zgłoszenie dokonane przez A. M. (3) zmiany stanu stada świń datowane na dzień 22 kwietnia 2013 roku i dotyczące sprzedaży z dnia 1 marca, 21 lutego, 23 lutego, 1 marca i wywozu świń do Rosji, a które jak wynika z pieczęci wpływowej wpłynęły w dniu 21 maja 2013 roku do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w L..

Przedmiotowe dokumenty na rozprawie przed Sądem Okręgowym w (...) w dniu 17 grudnia 2013 roku złożył adwokat D. M. (3). A. M. (3) nie uczestniczyła w rozprawie w dniu 17 grudnia 2013 roku

(k. 3, 62 pismo procesowe zmieniające żądanie pozwu, kopie faktur VAT k.67-68, kopie zgłoszeń k. 69-70)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) IV K 62/14 z dnia 25 września 2015 roku została uznana za winną tego, że w dniu 28 stycznia 2013 roku w Sądzie Okręgowym w (...) oraz w dniu 5 lutego 2013 roku w kancelarii komornika w L. przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty fakturę VAT nr (...) z dnia 1 grudnia 2012, dowód wpłaty KP nr (...) z dnia 1 grudnia 2012 roku.

(wyrok k. 27-30, 232-243)

A. M. (3) cofnęła pozew i zrzekła się roszczenia w sprawie **IC 112/13**.

(pismo k. 162)

A. M. (3) nie przyznała się do zarzucanego jej czynu (k. 38v) i wyjaśniała (k. 1670-168) z jednej strony w istocie przyznając się do podjęcia w sposób świadomy działań wymierzonych przeciwko wierzycielom męża celem ich pokrzywdzenia na wcześniejszym etapie postępowania niż to objęte niniejszym zarzutem, a z drugiej strony przedstawiała swoje działanie jako moralnie czy w swoisty sposób prawnie usprawiedliwione. Choć egzekucja dotyczyła byłego męża oskarżonej to również jednocześnie ojca ich wspólnego dziecka, stąd za pewne motywem jej działania było również zabezpieczenie zdolności alimentacyjnych M. M.. Nie zmienia to faktu, iż oskarżona działała przede wszystkim w zamiarze udaremniania egzekucji w stosunku do byłego męża i pokrzywdzenia wierzycieli. Nie znalazł Sąd dowodów, które mogłyby zaprzeczyć wyjaśnieniom oskarżonej, że jej kontakt z adwokatem M. przed datą czynu wiązał się jedynie z podpisaniem pełnomocnictwa dla adw. M., a całość sprawy prowadził i ustalał M. M.. D. M. (3) nie zaprzeczył, iż w taki sposób mogła wyglądać jego współpraca z oskarżoną. Zaprzeczenie sprawstwu bezpośredniemu jest oczywiste i wiarygodne, skoro jak wynika z protokołu rozprawy pismo procesowe wraz z

podrobionymi dokumentami na rozprawie złożył działający wówczas samodzielnie adwokat D. M. (3). Oskarżona odmówiła odpowiedzi na pytanie Sądu w ramach uzupełniającego przesłuchania (k. 306)

Z zeznań byłego męża oskarżonej M. M. Sąd nie mógł skorzystać z uwagi na odmowę składania zeznań.

Zeznania **A. P. k. 187-188, 194-195, zeznania S. T. k. 25, zeznania S. T. k. 26, J. Ł. k. 67** na okoliczność fikcyjności transakcji do jakich miało dochodzić w zakresie świń, które rzekomo miały stanowić własność A. M. tj. nabycia ich przez A. M. a następnie sprzedaży przez A. M. są oczywiście wiarygodne i nie budzą żadnych wątpliwości Sądu. Działania A. M. (3), które miały wykazać na początku 2013 roku, że zajęte stado świń stanowi jej własność były pozorne w sposób oczywisty i jej twierdzenia pozostawały w oczywistej sprzeczności z jej dotychczasowym zajęciem, co musiało zostać ocenione jednoznacznie negatywnie zważywszy na czas rzekomej transakcji nabycia świń, które nie istniały od podmioty, który wówczas nimi nie handlował.

Zeznania **K. W. k. 150v -151** matki oskarżonej podobnie jak wyjaśnienia samej oskarżonej miały usprawiedliwić i zracjonalizować jej wkroczenie na drogę przestępstwa przeciwko wierzycielom pod koniec 2012 roku. Argumenty przy tym podniesione nie mogły zostać uznane za usprawiedliwione a same zeznania w tym zakresie za w pełni wiarygodne. Natomiast wskazanie świadka, iż całym tym procederem zawiadywał M. M. są wiarygodne i nie pozostają w zgodzie z zeznaniami D. M..

Zeznania **D. M. (3) k. 255v -256** przesłuchanego dopiero przed Sądem cechował znaczny stopień ogólności. Nie sposób ustalić na ile określony zakres niepamięci świadka wynika rzeczywiście z faktu, iż zeznania dotyczyły jego czynności zawodowych, a zatem okoliczności o powtarzalnym i typowym charakterze, a na ile wynikały ze świadomości świadka, że prowadził postępowanie, w tym przed oficjalnym udzieleniem pełnomocnictwa, w którym dopuszczano się przestępstwa a on sam poświadczył za zgodność z oryginałem dokumenty, które zostały podrobione dla celów postępowania cywilnego. Niemniej jednak treść zeznań świadka nie pozwala na zdyskwalifikowanie relacji oskarżonej, która zaprzeczyła kontaktowi ze świadkiem poza udzieleniem pełnomocnictwa i przekazywaniu dokumentów, skoro świadek wskazywał również na możliwy w tym udział M. M..

Zeznania **D. M.** pokrzywdzonego wierzyciela, którego upór doprowadził w istocie do pokrzyżowania przestępczych planów M. M. i jego współników są wiarygodne i nie budzą wątpliwości Sądu. Przy czym należy zastrzec, że świadek nie miał żadnej wiedzy na temat wytworzenia i przedłożenia podrobionych dokumentów przez adw. M.. Jednocześnie zważywszy na niejasność wypowiedzi świadka wskazującą na szerszy niż ustalony zakres osobistej działalności oskarżonej w toku batalii prawnej z pokrzywdzonym, co mogłoby zaprzeczyć jej tezę, iż jej działalność ograniczyła się do udzielenia pełnomocnictwa dla adw. M. Sąd zażądał od pokrzywdzonego wydania kopii korespondencji uzyskanej w sprawie i kierowanej przez oskarżoną. Jak wynika z przedłożonych dokumentów jedynym dokumentem, z którym uprzednio Sąd się zetknął było przedsądowe wezwanie do zwolnienia zajętego stada świń ze stycznia 2013 roku, a zatem dokument, który nie miał znaczenia dla ustalenia zasadności zarzutu aktu oskarżenia.

Zgromadzone dokumenty, poza zakwestionowanymi podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę fakturami, zgłoszeniami, dowodem KP nie budzą wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, iż akt oskarżenia został złożony w okresie obowiązywania procedury kontradyktoryjnej, gdzie istotą było działanie stron, a wyjątkiem Sądu z urzędu. Stan dowodowy sprawy na moment wpłynięcia aktu oskarżenia jednoznacznie wskazywał na brak dowodów winy oskarżonej. Nie można nie zauważyć, iż treść zarzutu aktu oskarżenia pozostaje w oderwaniu od dowodów z dokumentów, skoro było wiadomo, że to nie nieobecna na rozprawie A. M. (3) złożyła w dniu 17 grudnia 2013 roku podrobione dokumenty, a jej pełnomocnik adw. D. M. (3), który przedmiotowe dokumenty poświadczył za zgodność z oryginałem. Nie uznał prokurator za niezbędne przesłuchanie osoby, która faktycznie przedłożyła podrobione dokumenty tj. adwokata D. M.. Sąd mając świadomość oczywistych braków postępowania przygotowawczego starał się zwrócić uwagę prokuratorowi na wadliwość aktu oskarżenia i przedstawił Prokuratorowi Rejonowemu L. – Północ w L. akta sprawy celem rozważenia cofnięcia aktu

oskarżenia lub przedstawienia stosownych dowodów. Prokurator w sposób połowiczny zareagował na wezwanie Sądu i wykazał się umiarkowaną inicjatywą dowodową (przy czym zasadniczo żaden z dowodów zawnioskowanych przez prokuratora nie wykazywał sprawstwa i winy oskarżonej w odniesieniu do czynu z dnia 17.12.2013 r. a w istocie wprowadzał ustalenia postępowania Prokuratora Rejonowego w (...) co do zachowania A. M. i osób współdziałających polegających na przedłożeniu na wcześniejszym etapie podrobionych dokumentów). Sąd z urzędu, balansując na granicy dopuszczalnej w procedurze kontryktoryjnej inicjatywy dowodowej, podjął próbę ustalenia czy istnieją dowody sprawstwa i winy oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu. Przeprowadzone przez Sąd czynności pozwoliły na ustalenie bezspornie przestępczej aktywności oskarżonej wymierzonej w wierzycieli egzekwujących byłego męża oskarżonej, niemniej jednak ustalenia te są ograniczone czasowo. Brak jest dowodów wprost dotyczących działalności przestępczej oskarżonej w toku postępowania (...)w drugiej połowie roku 2013, w tym w szczególności w dniu 17.12.2013 roku. W istocie nie ma również poszlak, które mogłyby doprowadzić do jedynego możliwego wniosku, iż to A. M. przekazała i poleciła adwokatowi D. M. (3) przedłożenie podrobionych dokumentów. Dowodem winy oskarżonej nie może być fakt, iż wcześniejsze jej przestępstwa poprzedzające to aktualnie jej zarzucone zostały wykazane.

Uniewinnienie oskarżonej jest efektem uznania jej wyjaśnień za wiarygodne w odniesieniu do zarzucanego jej czynu. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w ocenie Sądu wykazało, iż A. M. (3) w sposób świadomy przystąpiła do zaplanowanych przestępstw wymierzonych w interesy wierzycieli egzekwujących majątek jej byłego męża M. M. z końcem 2012 roku, zostało to również potwierdzone w toku postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w (...) A. M. (3), które nie mieszkała już wówczas w L. wraz z byłym mężem, nie zajmowała się działalnością rolniczą, rozpoczęła w sposób oficjalny – zgłaszając to odpowiednim władzom działalność rolniczą w zakresie hodowli trzody chlewnej. Co oczywiste podjęcie działalności rolniczej było jedynie działaniem pozornym mającym pomóc M. M. w uniknięciu odpowiedzialności za zaciągnięte zobowiązania i uchronić jego majątek przed egzekucją komorniczą. Ponad wszelką wątpliwość ustalono, że dokumenty, którymi posługiwała się A. M., ale które nie zostały podrobione przez nią, były fałszywe i miały upozorować, iż zajęte przez komornika świnie nie są świniami M. M. a jej. Nawet z wyjaśnień A. M. złożonych w toku niniejszego postępowania wynika wprost taki zamiar, który ona sama stara się przedstawić w sposób możliwie względny (zabezpieczanie przysługujących wspólnemu dziecku przyszłych alimentów, zabezpieczenie spłaty zobowiązań kredytowych poręczanych M. M.). Jest, zatem oczywiste, że A. M. podejmowała swoje działania w celu pokrzywdzenia wierzycieli byłego męża. Pamiętać należy, iż działania wierzycieli wymierzone były zasadniczo i wprost w interesy majątkowe M. M. i to on był osobą w pierwszym rzędzie zainteresowaną działalnością przestępczą.

Ślady bezpośredniego działania A. M. (3) w sprawie (...)kończą się na kwietniu 2013 rok. Na dalszym etapie postępowania w sprawie (...)swoje działania podejmował jedynie pełnomocnik adw. D. M.. W ocenie Sądu nie można było zdyskredytować wyjaśnień oskarżonej, że po udzieleniu pełnomocnictwa D. M. nie zajmowała się przedmiotową sprawą i co więcej nie spotykała się z adwokatem M., a wszystko załatwiał jej były mąż. Porównując pisma składane w toku postępowania (...) które zostały sporządzone pismem komputerowym musi nasuwać się stwierdzenie, że adwokat D. M. (3) działał w przedmiotowej sprawie zanim formalnie udzielono mu pełnomocnictwa w dacie 2 października 2013 roku (choć nie można być w istocie pewnym co do przedmiotowej daty). Zarówno pisma sygnowana przez adw. D. M. jak i pozew A. M. są ładząco podobne do siebie (układ tekstu, poza wycięciem nagłówka kancelarii, ta sama czcionka, analogiczny sposób oznaczenia stron postępowania np. adres A. M. „ul. (...) W-wy”, czy identyczne niczym z fotokopii odwzorowanie oznaczenia strony pozwanej) wskazują, iż osobą prowadzącą i działającą w przedmiotowej sprawie był adwokat D. M. (3). Trudno przyjąć, aby profesjonalny pełnomocnik pisał swoje pisma procesowe na wcześniejszym chronologicznie tzw. kopytku oskarżonej. W tym stanie rzeczy wobec braku jakichkolwiek dowodów wytworzenia przez A. M. przedmiotowych dokumentów i przekazania ich adw. D. M. nie można było ustalić odpowiedzialności oskarżonej. Równoprawnym stwierdzeniem było to, że przedmiotowe dokumenty adwokat D. M. (3) uzyskał od M. M., a zatem osoby, w której bezpośrednim interesie ekonomicznym leżało przedsięwzięcie oszukańczych zabiegów w celu udaremnienia egzekucji. Należy zauważyć, iż zachowanie A. M. (3) polegające na dostarczaniu podrobionych i poświadczających nieprawdę faktur VAT wskazujących na sprzedaż pomiędzy 21 lutego a 1 marca 2013 roku przez A. M. (3) stada świń byłoby wysoce nieracjonalne w sytuacji do jej osobistych, ewidentnie przestępczych zachowań na wcześniejszym etapie postępowania. Skoro A. M. (3) osobiście jeszcze w dniu 2 kwietnia

2013 roku podejmowała działania zmierzające do zablokowania egzekucji do rzekomo jej własnych świń, uzyskała postanowienie o zabezpieczeniu powództwa i dostarczyła je komornikowi to jest oczywiste, iż podejmowanie takich działań w tej sytuacji byłoby bezcelowe, gdyby świnie zostały zbyte na rzecz innego podmiotu. W związku z powyższym przedkładanie następnie podrobionych dokumentów świadczących o tym, iż oświadczenia składane przed Sądem na dzień 2 kwietnia 2013 r. nie były prawdziwe było w sposób ewidentny niekorzystne dla A. M. skoro ujawniało wprost, iż któreś z jej działań ma charakter przestępczy.

Z tego względu Sąd nie mógł przyjąć w braku dowodów bezpośrednich, że A. M. (3) przekazała D. M. lub poleciła mu złożenie nieprawdziwych dowodów w sprawie cywilnej wytoczonej ze swego powództwa. W ocenie Sądu z przedstawionych dowodów wynikać może również wniosek, że dokumenty przedstawił adw. D. M. M. M. i to w istocie z nim, jako zainteresowanym ekonomicznie w sprawie, czynił ustalenia co do sposobu prowadzenia sprawy adwokat D. M. (3). Zeznania adwokata D. M. (3) nie przedstawiły żadnych konkretnych okoliczności tak udzielenia pełnomocnictwa jak i ewentualnych kontaktów z oskarżoną. D. M. (3) nie wykluczył, że kontakt w sprawie podejmował zasadniczo z M. M. i to od niego otrzymywał dokumenty. Stąd nie można było zakwestionować wyjaśnień oskarżonej w tym przedmiocie.

Podkreślić należy, iż prokurator nie przedstawił dowodów, z których można było wyciągnąć wniosek co do odpowiedzialności oskarżonej za zarzucany jej czyn.

W tym stanie rzeczy jedynym rozstrzygnięciem jakie mogło zapaść było uniewinnienie oskarżonej, której winy nie wykazano ponad wszelką wątpliwość.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wydatków postępowania uzasadnia norma art. 632 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w wyroku.